

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-8457/2021-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Ani Ćosić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja, Željko Peran, Pantovčak 96, Zagreb, OIB: 12628504526, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Spicijarić, odvjetnik u OD Pradegan&Spicijarić j.t.d. u Zagrebu, Ulica Republike Austrije 17, protiv tuženice, Tanja Giba, Josipa Roglića 3, Zagreb, OIB: 38712653466, koju zastupa punomoćnica Maja Buhin, odvjetnica u Zagrebu, Kneza Borne 14, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 16. srpnja 2026. u prisutnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja, tuženice osobno i zamjenika punomoćnice tuženice, 27. kolovoza 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženici, Tanja Giba, OIB: 38712653466, isplatiti tužitelju, Željko Peran, OIB: 12628504526 iznos od 20.161,06 EUR sa zateznim kamatama koje na navedeni iznos teku od 2. studenog 2020. do isplate po stopi koja se od dospijeća do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po godišnjoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

II. Nalaže se tuženici, Tanja Giba, OIB: 38712653466, nadoknaditi tužitelju, Željko Peran, OIB: 12628504526 trošak parničnog postupka u iznosu 3.408,83 EUR zateznom kamatom tekućom od 27. kolovoza 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženice, Tanja Giba, OIB: 38712653466, za naknadu troška parničnog postupka kao neosnovan.

Obrazloženje

1. U tužbi od 26. listopada 2021. tužitelj navodi kako je sa tuženicom 21. prosinca 2016. zaključio Ugovor o poslovno-tehničkoj suradnji kojim su ugovorne strane odredile međusobne obveze i prava radi ostvarenja ciljeve dogovorene poslovno tehničke suradnje. U svrhu ostvarenja ciljeva ugovorene suradnje tužitelj u svemu postupio kako je to ugovoreno na način da je poduzeo sve radnje potrebne za osnivanje trgovačkog društva Geo Delta 2016 d.o.o., OIB: 46517445495 i zaključio sa tim društvom 21. veljače 2017. Ugovor o zakupu $\frac{1}{2}$ idealnog suvlasničkog dijela nekretnine – poslovnog prostora. Suprotno tome, tuženica svoje obveze prema tužitelju nije izvršila, te su zbog te činjenice tužitelj i tuženica sporazumno raskinuli Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji od 21. prosinca 2016. na način da su dana 2. lipnja 2020. zaključili Sporazum o raskidu Ugovora o poslovno – tehničkoj suradnji od 21. prosinca 2016.. Navedenim Sporazumom ugovorne strane su u stavku 1. članka 3. utvrdile da postoji novčana obveza tuženice prema tužitelju u iznosu od 151.903,55 kn koja obveza je proistekla iz Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji od 21. prosinca 2016., a u st. 2 članka 3. određeno je da se tuženica obvezuje dug iz st. 1. članka 3. predmetnog Sporazuma o raskidu isplatiti tužitelju najkasnije do 1. studenog 2020., te da postojanje tog duga prema tužitelju potvrđuje svojim potpisom na predmetnom Sporazumu o raskidu. Zbog navedenog, predlaže donošenje presude kojom će se tuženici naložiti isplata 151.903,06 kuna/20.161,06 EUR sa zateznim kamatama od 2. studenog 2020. do isplate, kao i troška postupka. Podneskom predanim na raspravi održanoj 18. lipnja 2026. tužitelj je uredio tužbeni zahtjev obzirom na promjenu službene valute u Republici Hrvatskoj na način da potražuje isplatu iznosa od 20.161,06 EUR sa zateznim kamatama od 2. studenog 2020 do isplate, kao i troška postupka sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate.

2. Tuženica u odgovoru na tužbu osporava tužbeni zahtjev u cijelosti. U daljnjem tijeku postupka navodi kako je Sporazum o raskidu ugovora o poslovno tehničkoj suradnji lihvarski ugovor kojeg je morala potpisati jer bi u suprotnome morala napustiti poslovni prostor što se u konačnici i dogodilo. Ističe prigovor promašene pasivne legitimacije obzirom je Ugovor o zakupu zaključen sa društvom GEO Delta, dok je tužitelj podnio tužbu protiv tuženice kao fizičke osobe te ističe da se u ugovoru o poslovno tehničkoj suradnji nigdje ne spominje obveza tuženice na isplatu.

3. U tijeku postupka sud je pročitao isprave i to: Ugovor o poslovno-tehničkoj suradnji od 21. prosinca 2016. (list 5-8), društveni ugovor od 2. veljače 2017. (list 9-13), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Tt-17/3264-4 od 3. veljače 2017. (list 14-17), Ugovor o zakupu poslovnog prostora od 21. veljače 2017. (list 20-23), Anex Ugovoru o zakupu poslovnog prostora od 22. veljače 2017. (list 24-26), Sporazum o raskidu ugovora o poslovno – tehničkoj suradnji od 28. veljače 2020. (list 27-29), račune (list 42-71), te su saslušani tužitelj i tuženica kao stranke. Dokazni prijedlog saslušanja svjedoka Saše Šanteka sud nije provodio obzirom je tuženica od navedenog dokaznog prijedloga tijekom postupka odustala.

4. Cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u skladu sa čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07.- Odluka USRH, 84/08., 96/08.-Odluka USRH, 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22.,114/22., 155/23. dalje: ZPP), na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sud je ocijenio da je tužbeni zahtjev osnovan.

5. Među strankama je sporan osnov i visina tužbenog zahtjeva, te pasivna legitimacija.

6. Iz Ugovora o poslovno-tehničkoj suradnji od 21. prosinca 2016. proizlazi da su tužitelj i tuženica zaključili navedeni ugovor kojim su regulirali međusobna prava i obveze u okviru poslovne suradnje. Sukladno čl. 4. stavak 1. Ugovora ugovoreno je zajedničko osnivanje trgovačkog društva kojem društvu će se sukladno čl. 5. omogućiti korištenje poslovnog prostora u Zagrebu, Preradovićeve 4, te se tužitelj sukladno čl. 6. stavak 1. obvezao sa novoosnovanim društvom zaključiti ugovor o zakupu $\frac{1}{2}$ poslovnog prostora i to prema uvjetima iz Predugovora o zakupu kojeg su stranke zaključile 21. prosinca 2016.. Čl. 6. stavak 4. navedenog Ugovora o poslovno-tehničkoj suradnji tuženica se obvezala da će kao direktor novoosnovanog društva sa tužiteljem zaključiti ugovor o zakupu $\frac{1}{2}$ idealnog suvlasničkog dijela nekretnine u Zagrebu, Preradovićeve 4.

7. Iz društvenog ugovora 2. veljače 2017. (list 9-13) proizlazi da su tužitelj i tuženica osnovali društvo Geo Delta 2016 d.o.o., te je novoosnovano društvo upisano u sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu rješenjem Tt-17/3264-4 od 3. veljače 2017. (list 14-17) čime su stranke ispunile svoje obveze sukladno čl. 4. Ugovora o poslovno-tehničkoj suradnji.

8. Iz Ugovora o zakupu poslovnog prostora od 21. veljače 2017. proizlazi da su tužitelj i društvo Geo Delta 2016 d.o.o. zaključili navedeni ugovor kojim ugovorom je tužitelj kao zakupodavac dao društvu Geo delta 2016 d.o.o. kao zakupoprincipu zakup $\frac{1}{2}$ idealnog suvlasničkog dijela nekretnine – poslovni prostor u Preradovićevoj ulici, br. 4. Sukladno čl. 4. stavak 1. Ugovora o zakupu mjesečna zakupnina iznosila je 2.600,00 EUR, te se zakupodavac obvezao da će izdavati račune svakog 1. (prvog) u mjesecu za tekući mjesec, a zakupnik se obvezao da će mjesečnu zakupninu plaćati temeljem izdanog računa najkasnije do 5. (petog) u mjesecu za tekući mjesec. Anexom Ugovora o zakupu poslovnog prostora od 22. veljače 2017. (list 24-26) ugovoren je iznos zakupnine od 2.500,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti prema prodajnom tečaju Privredne banke Zagreb d.d. uvećano za zakonom propisanu stopu PDV-a.

9. Sporazumom o raskidu Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji od 21. prosinca 2016. kojeg su stranke zaključile 28. veljače 2020. stranke su sporazumno raskinule ugovor sa danom 28. veljače 2020. te je čl. 3. sporazumno utvrđeno da novčana obveza tuženice iznosi 151.903,55 kuna koja obveza je nastala temeljem Ugovora o poslovno tehničkoj suradnji od 21. prosinca 2016. a vezano za zakup poslovnog prostora u Prerdovićevoj 4., Zagreb. Navedeni iznos ovdje tuženica se obvezala platiti najkasnije do 1. studenog 2020..

10. U svom iskazu tužitelj je u bitnome naveo kako je tuženicu upoznao kada se javila na oglas vezano za najam poslovnog prostora te su nakon dogovora 2016. zaključili Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji. Navedeni ugovor je bio sastavljen od strane odvjetnika, a tuženica nije imala primjedbi na takav ugovor. Vezano za odredbe ugovora koje se odnose na njegova specifična znanja, tužitelj je naveo da se isto odnosi na poslovanje objekta u kojem je u tom trenutku kao i sada bio otvoren kafić sa vanjskom terasom u Preradovićevoj. Vezano za vlasništvo predmetnog poslovnog prostora u trenutku zaključenja ugovora o poslovno tehničkoj suradnji tužitelj je pojasnio da je on bio vlasnik $\frac{1}{2}$ prostora, dok je Grad Zagreb bio vlasnik druge polovine te je temeljem ugovora o zakupu kojeg je zaključio sa Gradom Zagrebom zakupio njegovu polovinu. Naknadno je postao vlasnik i te druge polovine. Tužitelj je istaknuo kako je do raskida ugovora došlo jer tuženica nije plaćala najamninu, te se iznos od 151.903,55 kuna odnosi na iznose mjesečnih najamnina koje tuženica nije plaćala. Nadalje je naveo kako je i Sporazum o raskidu ugovora također sastavio odvjetnički ured, a tuženica nije imala primjedbi na takav sporazum. Prilikom zaključenja Ugovora o suradnji kao i Sporazuma o raskidu tuženica nikad nije dala do znanja da su takvi ugovori za nju previše tegotni. Kad god bi je zvao radi plaćanja navodila bi da će zaostatke platiti slijedeći mjesec. Nakon zaključenja Sporazuma o raskidu, te nakon proteka nekoliko mjeseci postalo mu je jasno da tuženica neće podmiriti dug. Društvo Geodelta koje je osnovano temeljem Ugovora o suradnji je sada vjerojatno likvidirano. Nadalje, tužitelj je naveo kako je uredno ispostavljao račune za zakup poslovnog prostora, plaćao porez dok se ne sjeća tko je u tim računima naveden kao dužnik. Tužitelj navodi da prilikom zaključenja sporazumnog raskida nije tuženici postavljao nikakve uvjete, dapače raskid je bio sporazuman. Predmetna tražbina proizlazi iz Ugovora o najmu poslovnog prostora kojeg je zaključio sa tuženicom. Vezano za trajanje Ugovora o zakupu tužitelj je naveo da je isti zaključen 2017. dok je sporazumni raskid zaključen 2020. kao što je navedeno u dostavljenoj dokumentaciji.

11. U svome iskazu tuženica je navela da je osnovala društvo Geodelta te je sklopila Ugovor o zakupu kao direktorica i vlasnica društva. Obzirom je predmetni poslovni prostor bio u suvlasništvu Grada Zagreba sklopljen je Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji upravo iz tog razloga. Ugovor o poslovno tehničkoj suradnji su sastavili odvjetnici tužitelja, a ona na isti nisam imala primjedbi. Tuženica je navela da takav ugovor o suradnji prije nije zaključivala niti je u tom trenutku imala pravnu pomoć od strane stručnih osoba. Vezano za najam poslovnog prostora, ugovor je bio zaključen na tri godine s mogućnošću produljenja. Od te tri godine dvije godine najma su u cijelosti plaćene, te je ostala neplaćena jedna godina. Ugovor je isticao 1. ožujka 2020. te je par dana prije isteka ugovora poslala email u računovodstvo tužitelja sa upitom da li će se ugovor produžiti, na što je dobila informaciju da su oni na to zaboravili. Nakon toga ju je kontaktirao tužitelj te su se našli ispred kafića i otišli kod javnog bilježnika, a on joj je uručio papire vezane za raskid ugovora među kojima je bio i sporazum o raskidu kojeg je potpisala. Sporazumni raskid joj je uručen tek kod javnog bilježnika, a ona ga prije potpisivanja nije pročitala. Mjesečni najam je iznosio 2.500,00 EUR uvećano za PDV. Vezano za iznos koji tužitelj od nje potražuje tuženica je navela da je postala svjesna tog iznosa tek u trenutku kada je dobila tužbu. Predmetni sporazum nije svjesno potpisala. Tuženica je navela da tijekom obavljanja djelatnosti sebi nije isplatila niti jednu plaću, kako je u trenutku zaključenja ugovora kao i sporazuma o raskidu bila u blokadi, te nije imala nikakav drugi izvor primanja. U korespondenciji sa računovodstvom tužitelja navodila je da je njena

trenutna situacija takva da ne može podmiriti dugovanja. Tuženica je navela kako je ugovor o zakupu poslovnog prostora bio zaključen sa tužiteljem i društvom Geodelta te su svi računi plaćani sa poslovnog računa firme. Vezano za sporazumni raskid istaknula je kako isti ne odražava stvarno činjenično stanje, te smatra kako su mi svi papiri trebali biti prethodno dostavljeni umjesto da joj se uruče kod javnog bilježnika. Iz predmetnog poslovnog prostora je izašla otprilike u trećem mjesecu 2020. te se ne sjeća da li je prilikom ulaska i izlaska iz poslovnog prostora potpisala primopredajni zapisnik.

12. U odnosu na iskaze stranka, sud prihvaća u cijelosti iskaz tužitelja kao uvjerljiv, dosljedan, životno logičan i potkrijepljen ostalim u postupku provedenim dokazima odnosno ispravama dostavljenim u spis tijekom postupka. Navodi tužitelja nisu se mijenjali kroz postupak, međusobno su neproturječni, te su u skladu s dostavljenom dokumentacijom. S druge strane, iskaz tuženice sud prihvaća tek u onim dijelovima koji se podudaraju s iskazom tužitelja, dok u preostalim dijelovima, koji su u suprotnosti s iskazom tužitelja, sud iskaz tuženice ne prihvaća kao vjerodostojan obzirom da tuženica tijekom postupka nije pridonijela niti jedan materijalni dokaz kojim bi potkrijepila svoje tvrdnje (mailovi upućeni tužitelju na koje se poziva, potvrde o plaćenim računima) kao i zbog nelogičnosti iskaza tuženice koja je prvotno iskazala da nije imala nikakvih primjedbi na potpisane ugovore, a potom da nije bila svjesna što potpisuje.

13. Vezano za istaknuti prigovor promašene pasivne legitimacije valja reći kako je sud isti ocijenio neosnovanim. Naime, nesporno je tijekom postupka utvrđeno da je ugovor o zakupu poslovnog prostora od 21. veljače 2017. zaključen između tužitelja i društva Geo delta 2016. d.o.o.. Međutim, tužbeni zahtjev temelji se isključivo na Sporazumu o raskidu Ugovora o poslovno-tehničkoj suradnji od 28. veljače 2020. koji je sklopljen između tužitelja i tuženice, kao fizičke osobe. U tom Sporazumu, tuženica je osobno, ne u ime i za račun društva Geo delta 2016 d.o.o., potvrdila postojanje duga u iznosu od 151.903,55 kn prema tužitelju i preuzela osobnu obvezu isplate tog iznosa do 1. studenoga 2020. Iako je obveza plaćanja zakupnine prema Ugovoru o zakupu teretila društvo kao zakupnika, tuženica je Sporazumom o raskidu u svoje ime i za vlastiti račun preuzela osobnu novčanu obvezu prema tužitelju, čime je nastao zaseban i neovisan obvezni odnos između dviju fizičkih osoba — tužitelja i tuženice. Taj odnos temelji se na Sporazum o raskidu Ugovora o poslovno-tehničkoj suradnji od 28. veljače 2020., a koji je sklopljen osobno između tužitelja i tuženice kao fizičkih osoba. Navod punomoćnika tuženice da se "u Ugovoru o poslovnoj suradnji nigdje ne spominje obveza tuženice na isplatu tužitelju" nije odlučan za drugačiju ocjenu, jer je tuženica tu obvezu preuzela upravo Sporazumom o raskidu — koji je zaključila u vlastitom ime i koji je ovjeren pred javnim bilježnikom. Sporazum, kao zasebni ugovorni dokument, sam po sebi je dovoljna i potpuna pravna osnova za spornu tražbinu. Sud stoga zaključuje da tuženica jest pasivno legitimirana u ovom sporu, budući je osobno stranka Sporazuma na čijoj se osnovi potraživanje tužitelja temelji.

14. U odnosu na navode tuženice kako je Sporazum o raskidu lihvarski ugovor te da je tuženici bili uvjetovano potpisivanje tog ugovora jer bi u protivnom morala izaći iz poslovnog odnosa, a tuženica je u iskazu navela da joj je Sporazum uručen tek kod javnog bilježnika; da ga nije pročitala; da nije bila svjesna iznosa obveze dok nije primila tužbu; te da je u trenutku potpisivanja bila u financijskoj blokadi valja reći kako

je sud i ovaj prigovor ocijenio neosnovanim. Naime, da bi sud mogao ispitivati poboynost ugovora zbog mane volje (prijetnja ili sila), stranka kojoj je to pravo na raspolaganju mora poboynost isticati tužbom ili protutužbom za poništenje ugovora sukladno odredbama čl. 330. i 331. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11. i 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 155/23. dalje: ZOO) što tuženica u ovom ili drugom zasebnom postupku nije učinila. Navod o lihvarskom karakteru ugovora ostao je na razini procesne tvrdnje u odgovoru na tužbu i navoda tužiteljice, bez odgovarajućeg pravnog zahtjeva. Poboynost ugovora sud ne utvrđuje po službenoj dužnosti pa ovaj sud nije ovlašten poništiti Sporazum bez odgovarajućeg tužbenog zahtjeva.

15. Osim toga, čak i kada bi se razmatrao materijalnopravni aspekt prigovora, navodi tuženice ne zadovoljavaju zakonski standard za prijetnju u smislu čl. 279. ZOO-a. U tom smislu, za poboynost ugovora zbog prijetnje potrebno je da je prijetnjom bio izazvan opravdani strah koji se utvrđuje na temelju toga je li ozbiljnom opasnošću bio ugrožen život, tijelo ili drugo značajno dobro ugovorne strane. Okolnost da je tužena bila suočena s nužnošću ispražnjenja poslovnog prostora zbog neplaćanja zakupnine nije prijetnja u pravno relevantnom smislu — radi se o legitimnoj poslovnoj poziciji tužitelja kao zakupodavca prema zakašnjelom zakupniku. Osim toga, i sama tuženica je navela kako je ugovor isticao 1. ožujka 2020. te je par dana prije isteka ugovora poslala email u računovodstvo tužitelja sa upitom da li će se ugovor produžiti. U tom smislu, tuženica je u svakom slučaju morala uzeti u obzir mogućnost iseljenja iz prostora kao posljedice njegovog prestanka zbog isteka ugovorenog trajanja zakupa odnosno u slučaju da tužitelj ne bi pristao na produženje ugovora upravo iz razloga nepodmirenih zakupnina.

16. Osim toga tuženica nije u priložila niti jednu ispravu ili drugi dokaz kojom bi poduprla tvrdnje o prisili ili o uvjetovanju pri sklapanju Sporazuma. Nasuprot tome, tužitelj je u iskazu izjavio da "prilikom zaključenja Sporazuma o raskidu nije tuženici postavljao nikakve uvjete, dapače raskid je bio sporazuman", te da tužena "nikad nije dala do znanja da su takvi ugovori za nju previše tegotni". Stoga, na temelju slobodne ocjene dokaza, uzimajući u obzir javnobilježničku ovjeru kojom su obje stranke osobno i svjesno potvrdile vlastoručnost svojih potpisa Sporazuma o raskidu ugovora, te činjenicu da tuženica nije podnijela niti jedan protudokaz — sud ne može prihvatiti tvrdnju da je tuženica bila prisiljena na potpisivanje predmetnog Sporazuma.

17. Sporazum o raskidu Ugovora o poslovno-tehničkoj suradnji od 28. veljače 2020., ovjeren kod javnog bilježnika broj OV-2061/2020 od 2. lipnja 2020. jest valjano sklopljeni dvostrani pravni posao između tužitelja i tuženice. Sporazum ispunjava sve materijalnopravne pretpostavke valjanosti ugovora: sklopile su ga stranke s punom poslovnom sposobnošću, u pisanom obliku, pred javnim bilježnikom, a sadržaj mu je određen i dopušten. Sukladno čl. 230. ZPP-a, javne isprave i isprave s javnobilježničkom ovjerom potpisa dokazuju istinitost onoga što se u njima potvrđuje. Ovjera javnog bilježnika Lade Draškić potvrđuje da su obje stranke u njezinoj nazočnosti prepoznale Sporazum, svojeručno ga potpisale i potvrdile potpise kao svoje. Tvrdnja tuženice da Sporazum "nije svjesno potpisala" — bez ikakva protuargumenta ili protudokaza — ne može oboriti dokaznu snagu javnobilježničke ovjere čl. 230. ZPP-a.

18. U odnosu na visinu potraživanja valja reći kako je ista utvrđenja sukladno čl. 3. st. 2. Sporazuma kojim je tuženica izrijeком potvrdila da osobno duguje tužitelju iznos od 151.903,55 kn, te se obvezala taj dug isplatiti najkasnije do 1. studenoga 2020. Tom odredbom tuženica je potpisom na Sporazumu osobno preuzela novčanu obvezu prema tužitelju koja proistječe iz Ugovora o zakupu predmetnog poslovnog prostora. Osim toga, tuženica je u iskazu na glavnoj raspravi potvrdila da je jedna godina zakupnine ostala nepodmirena; te da je izašla iz poslovnog prostora otprilike u trećem mjesecu 2020. Ovaj iskaz korespondira s navodom tužitelja da se utuženi iznos odnosi na neplaćene zakupnine, a uz ugovorenu zakupninu od 2.500,00 EUR (+PDV), iskazi stranaka su u materijalnoj korelaciji s utuženim iznosom.

19. Sukladno čl. 29. st. 1. ZOO-a, dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice i zatezne kamate. Budući da je rok ispunjenja bio 01. studenog 2020. zatezna kamata teče od prvog dana zakašnjenja, tj. od 2. studenog 2020. do isplate, kako je zatraženo tužbenim zahtjevom. Stopa zatezne kamate za razdoblje od 2. studenog 2020. do 31. prosinca 2022. propisana je čl. 3. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 78/15.), od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. sukladno čl. 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 114/2022), te od 30. prosinca 2023. pa nadalje sukladno čl. 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 155/23.)

20. Sukladno čl. 9. ZOO-a sudionik u obveznom odnosu dužan je ispuniti svoju obvezu i odgovoran je za njezino ispunjenje. Navedeno načelo – pacta sunt servanda – jedno je od osnovnih načela obveznog prava te je sukladno tome sud utvrdio kako je tuženica u obvezi ispuniti obvezu preuzetu zaključenim sporazumom o raskidu. Stoga, na temelju izvedenih dokaza, ocijenjenih u skladu s načelom slobodne ocjene dokaza iz čl. 8. ZPP-a, sud nalazi da je tužbeni zahtjev osnovan obzirom je tuženica Sporazumom o raskidu od 28. veljače 2020. osobno preuzela novčanu obvezu u iznosu od 151.903,55 kuna prema tužitelju, a koja obveza je sukladno zaključenom sporazumu dospjela 1. studenog 2020. a koju obvezu tuženica nije podmirila slijedom čega je odlučeno kao u točki I. izreke presude.

21. Odluka o troškovima postupka temelji na čl.154. stavak 1. i čl. 155. stavak 1. i 2. ZPP-a, pri čemu je sud uzeo u obzir iznos tužbenog zahtjeva o kojem odlučuje (20.161,06 eur) i Tarifu o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23. dalje: Tarifa).

22. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe u vrijednosti 250 bodova (Tbr. 7.1.), trošak sastava podneska od 15. veljače 2022. u vrijednosti 250 bodova (Tbr. 8.1.), trošak zastupanja na ročištima 10. studenoga 2022. i 16. srpnja 2026. svaki u vrijednosti 250 bodova (Tbr. 9.1.), trošak sastava podneska od 17. lipnja 2026. u vrijednosti 125 bodova (Tbr.8.3.), trošak zastupanja na ročištu 18. lipnja 2026. u vrijednosti od 125 bodova (Tbr. 9.2.), odnosno ukupno 1250 bodova, što uvećano za vrijednost boda 2,00 EUR (Tbr. 54.) i porez na dodanu vrijednost po stopi od 25% (Tbr. 42.) iznosi 3.125,00 EUR. Tužitelju je također priznat i trošak sudske pristojbe za tužbu u iznosu od 123,03 EUR te sudske pristojbe za presudu u iznosu od 160,80 EUR. Slijedom navedenog, tužitelju je priznat trošak parničnog postupka u ukupnom iznosu od 3.408,83 EUR. Na dosuđeni iznos troška parničnog postupka sud je

temeljem čl. 151. stavak 3. ZPP-a dosudio zatražene zatezne kamate tekuće od dana donošenja presude do isplate.

23. S obzirom da tužitelj u cijelosti uspio u sporu, to tuženici ne pripada pravo na naknadu troškova temeljem čl.154. stavak 1. ZPP-a, te slijedom svega iznesenog odlučeno kao u točki II. i III. izreke rješenja.

Zagreb, 27. kolovoza 2026.

Sudac:
Ana Ćosić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u elektroničkom obliku u roku od 15 dana od dana primitka, putem ovog suda na županijski sud.

DNA:

1. Tužitelju po punomoćniku
2. Tuženiku po punomoćniku
3. spis

Broj zapisa: **9-3088c-331be**

Kontrolni broj: **0157d-de551-0b6b7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.